UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

z 12. marca 2007 *

Vo veci T-417/04,

Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia, v zastúpení: E. Bevilacqua a F. Capelli, advokáti,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: L. Visaggio a E. Righini, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Maďarská republika, v zastúpení: P. Gottfried, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: taliančina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie ustanovenia obmedzujúceho od 31. marca 2007 právo používať názov „Tocai friulano" uvedeného vo forme vysvetľujúcej poznámky v bode 103 prílohy I k nariadeniu Komisie (ES) č. 1429/2004 z 9. augusta 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 753/2002 stanovujúce určité pravidlá použitia nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999 o opise, označovaní, prezentovaní a ochrane určitých produktov vinárskeho sektoru (Ú. v. EÚ L 263, s. 11),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia V. Vadapalas a N. Wahl,
tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Právny rámec

1 Nariadenie Rady (ES) č. 1493/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom (Ú. v. ES L 179, s. 1; Mim. vyd. 03/026, s. 25, ďalej len „základné nariadenie") s účinnosťou od 1. augusta 2000 v článku 19 stanovuje, že „členské štáty vypracujú klasifikáciu odrôd vínnej révy určených na výrobu vína", a že v tejto ich klasifikácii

„označia odrody vínnej révy vhodné na výrobu každého z akostných vín psr vyrábaných na ich území".

2 Základné nariadenie obsahuje v článkoch 47 až 53 a v prílohách VII a VIII právnu úpravu Spoločenstva použiteľnú na opis, označovanie, prezentáciu a ochranu určitých vinárskych produktov.

3 Článok 47 ods. 1 základného nariadenia stanovuje:

„V tejto kapitole a v prílohách VII a VIII sú uvedené predpisy týkajúce sa opisu, označovania a prezentácie vybraných výrobkov spadajúcich pod toto nariadenie a zároveň i ochrany určitých osobitostí a označení. ..."

4 Na základe článku 50 základného nariadenia:

„1. Členské štáty vykonajú všetky nevyhnutné opatrenia, ktoré v súlade s podmienkami stanovenými v článkoch 23 a 24 Zmluvy o obchodných aspektoch práv k duševnému vlastníctvu umožnia zabrániť zainteresovaným stranám používať na území Spoločenstva zemepisné označenie identifikujúce výrobky uvedené v článku 1, odsek 2, písmeno (b) v prípade výrobkov, ktoré nepochádzajú z miesta určeného príslušným zemepisným označením, a to aj v prípadoch, ak je určený skutočný pôvod tovaru alebo, ak je použitý preklad zemepisného označenia, alebo je toto označenie sprevádzané výrazmi ako ‚druh', ‚typ', ‚štýl', ‚imitácia' a podobne.

2. Na účely tohto článku znamená ‚zemepisné označenie' označenie, ktoré určuje, že výrobok pochádza z územia tretej krajiny, ktorá je členom Svetovej obchodnej organizácie alebo z regiónu, alebo lokality v takomto regióne, a to v prípadoch, kedy s takýmto zemepisným miestom pôvodu možno spájať istú kvalitu, dobrú povesť alebo iné dané vlastnosti výrobku.

..."

5 Podľa článku 52 ods. 1 základného nariadenia:

„1. Ak členský štát použije názov špecifického regiónu na označenie akostného vína psr, alebo, v prípade potreby, vína určeného na spracovanie do takéhoto akostného vína psr, potom takýto názov nesmie byť použitý na označenie výrobkov vínneho sektoru nevyrobených v tomto regióne a/alebo výrobkov, ktorým tento názov neprináleží na základe ustanovení príslušných predpisov EÚ a členských štátov. ...

Bez toho, aby sa porušili ustanovenia Spoločenstva týkajúce sa špecifických typov akostného vína psr, môžu členské štáty, v prípade niektorých výrobných podmienok, ktoré určia, povoliť, aby názov špecifického regiónu bol doplnený o podrobnosti súvisiace s výrobnou metódou, typom alebo názvom odrody, alebo jej synonymom. ..."

6 Príloha VII bod B odsek 1 základného nariadenia upresňuje nepovinné údaje, ktoré môžu byť na etikete vín uvedené. Stanovuje:

„1. Označenie na etiketách produktov vyrobených v spoločenstve môže byť doplnené nasledujúcimi informáciami po splnení podmienok, ktoré sa určia:

...

b) v prípade stolových vín označených zemepisnou indikáciou a akostných vín vyprodukovaných vo vymedzených regiónoch:

...

— meno odrody alebo odrôd,

...“

7 Príloha VII bod G odsek 3 základného nariadenia uvádza:

„Každý členský štát je zodpovedný za kontrolu a ochranu akostných vín psr a stolových vín označených zemepisnou indikáciou v súlade s týmto nariadením.“

8 Základné nariadenie bolo vykonané nariadením Komisie (ES) č. 753/2002 z 29. apríla 2002, ktorým sa stanovujú určité pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999, pokiaľ ide o popis, označovanie, prezentáciu a ochranu určitých vinárskych výrobkov (Ú. v. ES L 118, s. 1; Mim. vyd. 03/035, s. 455). Nariadenie č. 732/2002 je účinné od 1. augusta 2003.

9 Článok 19 nariadenia č. 753/2002, nazvaný „Uvedenie odrody viniča", stanovuje:

„1. Názvy odrôd viniča používaných na výrobu stolového vína so zemepisným označením alebo akostného vína vur alebo ich synonymá sa môžu uviesť na etikete príslušného vína za predpokladu, že:

...

c) názov odrody alebo jedno z jeho synoným neobsahuje zemepisné označenie používané na popis akostného vína vur, stolového vína alebo dovozeného vína uvedeného v dohodách uzatvorených medzi spoločenstvom a tretími krajinami, a ak je k nemu pripojený zemepisný pojem, je uvedený na etikete bez tohto zemepisného pojmu;

...

2. Ako výnimka z odseku 1 c):

a) názov odrody alebo jedno z jeho synoným, ktorý obsahuje zemepisné označenie, sa môže uvádzať na etikete vína s týmto zemepisným označením;

b) názvy odrôd a ich synonymá uvedené v prílohe II sa môžu používať podľa vnutroštátnych pravidiel a pravidiel spoločenstva platných v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. ...“

10 Príloha II nariadenia č. 753/2002 nazvaná „Zoznam odrôd viniča a ich synoným, ktoré zahŕňajú zemepisné označenie a môžu sa použiť na označenie vín v súlade s článkom 19 ods. 2“ uvádza zvlášť vo vzťahu k Taliansku označenie „Tocai friulano, Tocai italico“. Podľa poznámky, uvedenej dole na strane, týkajúcej sa tohto označenia, „názov ‚Tocai friulano‘ a jeho synonymum ‚Tocai italico‘ sa môže používať počas prechodného obdobia do 31. marca 2007“.

11 Nariadenie č. 753/2002 bolo po pristúpení desiatich nových štátov, vrátane Maďarskej republiky, zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 1429/2004 z 9. augusta 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 753/2002 (Ú. v. EÚ L 263, s. 11, ďalej len „napadnuté nariadenie“). Napadnuté nariadenie je účinné od 1. mája 2004.

12 Už uvedený článok 19 nariadenia č. 753/2002 nebol zmenou a doplnením dotknutý. Rovnako príloha II tohto nariadenia, pokiaľ ide o označenie „Tocai friulano, Tocai italico“, nebola zmenená ani doplnená.

13 Z tejto prílohy, tak ako bola zmenená a doplnená prílohou I napadnutého nariadenia, totiž vyplýva, že medzi odrodami vínnej révy alebo ich synonymami, ktoré sa vzťahujú k Taliansku a ktoré sú v nej stanovené, je uvedený v bode 103 názov „Tocai friulano" a v bode 104 názov „Tocai italico". Pokiaľ ide o názov „Tocai friulano", je v poznámke uvedené, že „názov ‚Tocai friulano' sa smie použiť výlučne na označenie akostných vín psr pôvodom z oblastí Veneto a Friuli počas prechodného obdobia do 31. marca 2007". Pokiaľ ide o „Tocai italico" je rovnako v poznámke uvedené, že „synonymum ‚Tocai italico' sa smie použiť výlučne na označenie akostných vín psr pôvodom z oblastí Veneto a Friuli počas prechodného obdobia do 31. marca 2007".

14 Obdobná poznámka, spoločne s rovnakým prechodným ustanovením, je uvedená v bode 105 prílohy I, ktorá sa vo vzťahu k Francúzsku týka názvu odrody vínnej révy tokay pinot gris, pre ktorý sa rovnako v poznámke stanovuje, že „synonymum ‚Tokay Pinot gris' sa smie použiť výlučne na označenie akostných vín psr pôvodom z provincií Bas-Rhin a Haut-Rhin počas prechodného obdobia do 31. marca 2007".

15 Z prílohy I napadnutého nariadenia ako celku vyplýva, že táto úprava, ktorá zakazuje používanie určitých názvov odrôd vínnej révy alebo ich synoným po 31. marci 2007, zahŕňa iba tri vyššie uvedené názvy.

Konanie a návrhy účastníkov konania

16 Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 15. októbra 2004 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

17 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. januára 2005 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

18 Uznesením z 21. februára 2005 predseda štvrtej komory Súdu prvého stupňa vyhovel návrhu Maďarskej republiky na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie.

19 Žalobca 30. marca 2005 predložil svoje pripomienky k námietke neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia.

20 Maďarská republika predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka 13. apríla 2005.

21 Komisia a žalobca predložili svoje pripomienky k vyjadreniu Maďarskej republiky ako vedľajšieho účastníka konania 24. a 29. júna 2005.

22 Vo svojej žalobe Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia žiada, aby Súd prvého stupňa:

— určil, že žaloba je prípustná,

— zrušil ustanovenie, ktoré je uvedené vo forme vysvetľujúcej poznámky v bode 103 prílohy I napadnutého nariadenia a ktoré obmedzuje právo používať názov „Tocai friulano“ na obdobie do 31. marca 2007,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

23 Vo svojej námietke neprípustnosti Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— odmietol žalobu ako neprípustnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

24 Vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka Maďarská republika navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— odmietol žalobu ako neprípustnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

25 Podľa článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku, ak niektorý účastník konania o to požiada, Súd prvého stupňa môže rozhodnúť o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. V súlade s odsekom 3 rovnakého článku sa námietka neprípustnosti ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania, ak nebude Súdom prvého stupňa rozhodnuté inak. V prejednávanej veci sa Súd prvého stupňa domnieva, že sa s touto vecou oboznámil na základe preskúmania spisového materiálu dostatočne na to, aby rozhodol bez toho, aby bolo potrebné začať ústnu časť konania.

Tvrdenia účastníkov konania

26 Komisia tvrdí, že Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia nie je napadnutým nariadením osobne dotknutý v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.

27 Uvádza, že toto nariadenie a zvlášť bod 103 prílohy I obsahuje všeobecné a abstraktné pravidlá a že je určené všetkým hospodárskym subjektom vykonávajúcim svoju činnosť v oblasti výroby vín a ich uvedenia na trh, t. j. osobám, na ktoré odkazujú všeobecným a abstraktným spôsobom, a ktoré tak má všeobecnú normatívnu povahu.

28 Komisia vysvetľuje, že i za predpokladu, že by bolo preukázané, že žalobca bol výrobcom vína „Tocai friulano", táto okolnosť by nepostačovala na to, aby bol osobne dotknutý napadnutým nariadením. Skutočnosť, že normatívny akt môže mať rôzne právne účinky podľa toho, na aké subjekty práva sa má použiť, nemôže byť

totiž takej povahy, aby sa tieto vymedzili vo vzťahu k všetkým ostatným dotknutým subjektom, pretože použitie tohto aktu sa uskutočňuje na základe objektívne určených okolností.

29 Komisia zastáva názor, že i keď žalobca poukazuje na funkciu kolektívnej ochrannej známky, ktorú plní označenie „Tocai friulano", nemôže si nárokovať právny titul k tejto údajnej ochrannej známke. Vec, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Súdneho dvora z 18. mája 1994, Condorníu/Rada (C-309/89, Zb. s. I-1853), preto nie je pre prejednávanú vec relevantnou. Okrem toho uvádza, že názov „Tocai friulano" nie je zemepisným označením pôvodu, ale výhradne názvom odrody vínnej révy, ktorý na rozdiel od označenia pôvodu nezakladá práva priemyselného vlastníctva. Parížsky dohovor na ochranu priemyselného vlastníctva z 20. marca 1883, ako i Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (ďalej len „TRIPS") uzatvorená v rámci Svetovej obchodnej organizácie (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 214; Mim. vyd. 11/021, s. 305) nemôžu byť v prejednávanej veci uplatnené.

30 Žalovaná tvrdí, že napadnuté nariadenie nezasahuje do slobody výkonu regionálnych právomocí žalobcu, zvlášť v oblasti poľnohospodárstva, pretože v Taliansku právomoc vo veci označenia pôvodu vín prislúcha štátu a nie regiónom, čo preukazuje skutočnosť, že príslušná právna úprava, ktorá prevzala časové obmedzenie používania názvu „Tocai friulano", bola prijatá ako akt štátu. Okrem toho tvrdí, že v oblasti spoločnej organizácie poľnohospodárskeho trhu je zásah členských štátov limitovaný právnou úpravou Spoločenstva a že za predpokladu, že by žalobca mohol na základe vnútroštátneho práva upraviť používanie názvu predmetnej odrody vínnej révy, jeho právomoc by bola viazaná dodržiavaním práva Spoločenstva. Okrem toho skutočnosť, že uplatnenie určitého aktu práva Spoločenstva môže ovplyvniť sociálno-ekonomické podmienky na území územného samosprávneho celku, nepostačuje na to, aby tento mohol byť považovaný za osobne dotknutý takýmto aktom.

31 Komisia nakoniec uvádza, že účinná súdna ochrana je zaručená tým, že zákonnosť predmetného nariadenia môže byť nepriamo spochybnená napadnutím s ním súvisiacich aktov vnútroštátneho práva, v dôsledku ktorého môže vnútroštátny súd predložiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku tak, ako to bolo v prípade označenia „Tocai friulano".

32 Maďarská republika, ktorá podporuje argumentáciu uvedenú Komisiou v námietke neprípustnosti, ďalej tvrdí, že ustanovenie napadnutého nariadenia, ktorého zrušenie sa žiada, bolo identicky obsiahnuté už v nariadení č. 753/2002, v prípade ktorého lehota pre podanie žaloby o neplatnosť už uplynula.

33 Okrem toho nie je daný priamy záujem žalobcu na zrušení napadnutého nariadenia, pretože toto nariadenie priznáva právo používať každý z názvov odrôd vínnej révy štátom, a nie ich územným celkom. Z namietaného ustanovenia tak pre talianske regióny nevyplývajú ani práva, ani povinnosti.

34 Neexistencia osobného záujmu žalobcu je rovnako preukázaná skutočnosťou, že nie je jedinou osobou dotknutou namietaným časovým obmedzením, pretože takéto opatrenie sa použije rovnako na francúzskych vinohradníkov, pokiaľ ide o odrodu vínnej révy tokay pinot gris.

35 Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia tvrdí, že jeho žaloba je prípustná.

36 Uvádza, že je priamo dotknutý napadnutým ustanovením, pretože je priamo uplatniteľné, neponecháva žiadny priestor na úvahu orgánov, ktoré sú poverené prijatím opatrení nevyhnutných na jeho uplatnenie, a výslovne sa týka označenia

„Tocai friulano", ktorého používanie časovo obmedzuje. Žalobca má však priamy záujem na zachovaní tohto označenia, keďže je producentom hrozna dotknutej vínnej révy a keďže víno nesúce toto označenie je vyrábané z hrozna zbieraného výhradne na jeho území a predstavuje významnú časť vinárskej výroby v regióne.

37 Žalobca tvrdí, že je obdobne dotknutý napadnutým ustanovením, pretože je vlastníkom experimentálneho vinohradu a producentom vínnej révy „Tocai friulano", o ktorej zušľachtenie sa usiluje, a že okolnosti vo veci Codorníu sú uplatniteľné v prejednávanej veci. Tvrdí, že základné nariadenie oprávňuje členské štáty doplniť vymedzené zemepisné označenie tým, že k nemu pridá názov odrody vínnej révy, čo sa v Taliansku udialo pri označení „Tocai friulano", a že teda názov odrody vínnej révy je zásadným prvkom zemepisného označenia umožňujúceho určiť víno. Okrem toho názov odrody vínnej révy predstavuje majetkovú hodnotu, ktorej osobitná hospodárska a obchodná hodnota bola uznaná medzinárodným právom, najmä TRIPS.

38 Napadnuté ustanovenie zasahuje do ekonomických záujmov výrobcov vína „Tocai friulano" v žalujúcom regióne, záujmov, ktorých ochrana je jeho štatutárnym poslaním. Okrem toho táto ujma sa prejavuje výhradne v Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia, kde sa táto vínna réva, s vylúčením ktoréhokoľvek iného regiónu, pestuje. Žalobca tak má zvláštny záujem na zachovaní dotknutého označenia, ktoré tvorí vlastníctvo patriace k jeho územiu tak z hľadiska ekonomického, ako aj z hľadiska sociálneho.

39 Žalobca rovnako tvrdí, že je osobne dotknutý vo svojom postavení autonómnej inštitúcie, ktorá má výlučnú legislatívnu právomoc vo veciach poľnohospodárstva podľa talianskej ústavy, ktorá jej priznáva vo veciach patriacich do jej pôsobnosti oprávnenie zmeniť alebo doplniť vnútroštátnu právnu úpravu, ak usúdi, že je to potrebné. Uvádza, že regiónom, ktorým bola od roku 1963 zverená konzultatívna

právomoc týkajúca sa zápisu vín do národného registra odrôd vínnej révy, bola na základe nariadenia Rady (ES) č. 2389/89 z 24. júla 1989 o všeobecných pravidlách týkajúcich sa klasifikácie odrôd vínnej révy [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 232, s. 1), priznaná právomoc určiť odrody vínnej révy pestovanej na ich území.

40 Žalobca okrem toho tvrdí, že Súd prvého stupňa v rozsudku z 15. júna 1999, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia/Komisia (T-288/97, Zb. s. II-1871, body 31 a 41), uznal, že náležitá súdna ochrana musí byť priznaná zvlášť verejnoprávnej entite, ktorá má právnu subjektivitu a je osobne a priamo dotknutá aktom Spoločenstva, ak jej tento akt bráni vykonávať jej vlastnú právomoc v rozsahu, v akom zamýšľa.

41 Žalobca okrem iného uvádza, že je namieste vziať do úvahy návrh Zmluvy o Ústave pre Európu, ktorý predvída zmenu článku 230 štvrtého odseku ES, pretože nové znenie tohto ustanovenia už nevyžaduje ako podmienku prípustnosti žalôb podaných žalobcami proti aktu Spoločenstva, ktoré sa ich priamo dotýkajú, aby boli tiež osobne dotknutí.

42 Pokiaľ ide o tvrdenie Maďarskej republiky týkajúce sa preklúzie, žalobca poznamenáva, že žalovaná v tomto smere nevzniesla žiadnu námietku neprípustnosti. Tvrdí, že časové obmedzenie používania názvu „Tocai friulano", ktoré je stanovené v nariadení č. 753/2002, bolo založené na dohode o vínach uzatvorenej medzi Spoločenstvom a Maďarskou republikou, ktorej platnosť napadol v rámci prejudiciálneho konania, v ktorom bol vydaný rozsudok Súdneho dvora z 12. mája 2005, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia a ERSA (C-347/03, Zb. s. I-3785). Nemalo by preto následne zmysel napádať vyššie uvedené nariadenie, pretože je založené na medzinárodnej dohode. Okolnosti sa však podstatne zmenili pristúpením vedľajšieho účastníka k Európskej únii, pretože zmluva o pristúpení

zrušila skoršie dohody a pri neexistencii uvedenia výslovnej výnimky v tejto zmluve sa uplatňuje výhradne všeobecné právo Spoločenstva.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

43 Podľa článku 230 štvrtého odseku ES „každá fyzická alebo právnická osoba môže... podať žalobu... proti rozhodnutiu, ktoré sa jej priamo a osobne týka, hoci je vydané formou nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe".

O povahe napadnutého ustanovenia

44 Podľa ustálenej judikatúry sa musí kritérium rozlíšenia medzi nariadením a rozhodnutím vidieť v tom, či predmetný akt má alebo nemá všeobecnú platnosť (rozsudok Súdneho dvora zo 14. decembra 1962, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes a i./Rada, 16/62 a 17/62, Zb. s. 901, 918, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. februára 2005, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, T-139/01, Zb. s. II-409, bod 87). Akt má všeobecnú platnosť, pokiaľ sa uplatňuje na objektívne určené situácie a pokiaľ vyvoláva právne účinky voči kategórii osôb vymedzenej abstraktným spôsobom (rozsudok Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, už citovaný, bod 87; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok Súdneho dvora z 21. novembra 1989, Usines coopératives de déshydratation du Vexin a i./Komisia, C-244/88, Zb. s. 3811, bod 13).

45 Ustanovenie napadnutého nariadenia, ktorého zrušenia sa žalobca domáha, t. j. vysvetľujúca poznámka obsahujúca časové obmedzenie pre používanie názvu „Tocai friulano" uvedeného v bode 103 prílohy I tohto nariadenia, v prejednávanej veci

stanovuje: „názov ‚Tocai friulano' sa smie použiť výlučne na označenie akostných vín psr pôvodom z oblastí Veneto a Friuli počas prechodného obdobia do 31. marca 2007". Toto ustanovenie je uvedené v prílohe nazvanej „Zoznam názvov odrôd vinnej révy, ktorý zahŕňa zemepisné označenie, a ich synoným, ktoré sa v súlade s článkom 19 ods. 2 [nariadenia č. 753/2002] môžu uvádzať na etikete vín". Táto príloha obsahuje dva stĺpce, prvý uvádzajúci názvy odrôd alebo ich synonymá a druhý uvádzajúci pre každé označenie, uvedené v prvom stĺpci, krajinu alebo krajiny, v ktorých môžu byť používané. Príloha uvádza 122 názvov odrôd vinnej révy alebo ich synoným a obsahuje vysvetľujúcu poznámku formulujúcu obmedzenie oprávnenia používať zmienené označenie v troch prípadoch. Z prílohy vyplýva, že časové obmedzenie používania názvu „Tocai friulano" sa týka tiež jeho synonyma „Tocai italico" uvedeného v bode 104 a že rovnaké časové obmedzenie je stanovené v bode 105 pre názov „tokay pinot gris" týkajúce sa Francúzska. Ďalších 119 názvov a synoným, iných než vyššie uvedených, nie je predmetom takéhoto obmedzenia týkajúceho sa oprávnenia ich používať.

46 Napadnuté ustanovenie je tak súčasťou všeobecnej právnej úpravy, ktorej účelom je stanoviť pravidlá používania názvov druhov odrôd vinnej révy alebo ich synoným obsahujúcich zemepisné označenie, na účely ochrany určitých vinárskych produktov v rámci Európskeho spoločenstva. Táto úprava sa týka objektívne určených situácií. Tie vytvára 122 prípadov, v ktorých sa názvy druhov odrôd vinnej révy alebo ich synonymá môžu uviesť na etiketách vín na základe výnimky. V rámci článku 19 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 753/2002 stanovuje príloha II tohto nariadenia, v znení prílohy I napadnutého nariadenia, tri prípady časového obmedzenia týkajúceho sa používania názvov, medzi ktorými je i ustanovenie, ktorého zrušenie žiada žalobca.

47 Toto ustanovenie sa použije na pestovateľov, výrobcov a obchodníkov tak súčasných, ako i budúcich, ktorí sú dotknutí používaním pojmu, na ktorý sa vzťahuje. Patrí do všeobecného rámca ustanovení týkajúcich sa opisu, označovania, prezentovania a ochrany určitých produktov vinárskeho sektoru, vytvoreného napadnutým nariadením, ktorý sa dotýka všetkých subjektov a územných celkov v Európskom spoločenstve.

48 Úprava Spoločenstva tak s ohľadom na objektívne vymedzené okolnosti stanovila časové obmedzenie používania určitých názvov odrôd vínnej révy alebo ich synoným, pričom tieto ustanovenia, ktoré majú právne účinky voči kategórii osôb vymedzenej abstraktným spôsobom, sa v prejednávanej veci použijú v troch prípadoch (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 31. mája 2001, Sadam Zuccherifici a i./Rada, C-41/99 P, Zb. s. I-4239, bod 25).

49 Súdny dvor už uznal, že obmedzenia alebo výnimky, ktoré sa svojou podstatou týkajú vymedzenia času (rozsudky Súdneho dvora z 11. júla 1968, Zuckerfabrik Watenstedt/Rada, 6/68, Zb. s. 595, 605, a zo 16. apríla 1970, Compagnie française commerciale et financière/Komisia, 64/69, Zb. s. 221, body 12 až 15), alebo ktoré majú územnú pôsobnosť (rozsudok z 18. januára 1979, Société des usines de Beauport a i./Rada, 103/78 až 109/78, Zb. s. 17, body 15 až 19) a ktoré sú obsiahnuté v určitom texte, tvoria neoddeliteľnú súčasť ustanovení celku, v ktorom sú obsiahnuté, a s výnimkou zneužitia právomoci sa podieľajú na jeho všeobecnej povahe (rozsudok Súdneho dvora z 29. júna 1993, Gibraltar/Rada, C-298/89, Zb. s. I-3605, bod 18).

50 Všeobecná povaha napadnutého ustanovenia je okrem toho posilnená tým, že opatrenie, ktoré má právne účinky totožné s časovým obmedzením používania názvu „Tocai friulano" je stanovené i pre ďalší názov odrody vínnej révy, a to „tokay pinot gris", pri ktorom sa obmedzenie obdobným spôsobom objektívne dotýka francúzskeho regiónu Alsasko (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. apríla 2003, Komisia/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, Zb. s. I-3483, body 60 až 63).

51 Napadnuté ustanovenie tak tvorí všeobecne platné opatrenie v zmysle článku 249 druhého odseku ES, a teda je opatrením normatívnej povahy.

O osobnej dotknutosti žalobcu

52 Podľa judikatúry nie je vylúčené, aby sa ustanovenie, ktoré má svojou povahou a pôsobnosťou normatívny charakter v tom, že sa vo všeobecnosti použije na zúčastnené hospodárske subjekty, mohlo niektorých z nich osobne dotknúť. Je to tak v prípade, keď je fyzická alebo právnická osoba týmto aktom dotknutá z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú jej vlastné, alebo určitých skutkových okolností, ktoré ju odlišujú od iných osôb, a tým ju individualizuje spôsobom obdobným tomu, akým by bola individualizovaná osoba, ktorej je rozhodnutie určené (pozri rozsudky Súdneho dvora Codorníu/Rada, už citovaný, body 19 a 20, a z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 36 a tam citovanú judikatúru).

53 V prejednávanej veci Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia predovšetkým argumentuje svojím postavením vlastníka experimentálneho vinohradu, producenta vínnej révy „Tocai friulano" a relevantnosťou judikatúry Codorníu, s ohľadom na ekonomickú a obchodnú hodnotu odrody vínnej révy, o ktorú ide a ktorá má funkciu „kolektívnej ochrannej známky" a je uznaná medzinárodným právom osobitne TRIPS.

54 Postavenie producenta, ktoré žalobca uvádza, neumožňuje záver, že ho individualizuje spôsobom analogickým tomu, akým by bola individualizovaná osoba, ktorej je rozhodnutie určené. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že všeobecná platnosť, a teda normatívna povaha určitého aktu nie je spochybnená možnosťou viac-menej presne určiť počet alebo tiež totožnosť právnych subjektov, na ktoré sa v určitom okamihu uplatňuje, keďže sa toto uplatnenie uskutoční na základe objektívnych právnych a skutkových okolností aktom vymedzeným vo vzťahu k účelu tohto aktu (pozri rozsudky Codorníu/Rada, už citovaný, bod 18, a Sadam Zuccherifici a i./Rada, už citovaný, bod 29).

55 Je pritom potrebné uviesť, že zákaz používať názov „Tocai friulano" po 31. marci 2007 sa použije všeobecne a po neurčenú dobu na všetky dotknuté hospodárske subjekty, t. j. na pestovateľov tejto odrody vínnej révy, producentov a obchodníkov s dotknutým vínom.

56 Okrem toho skutočnosť, že nariadenie zasahuje do právneho postavenia určitého jednotlivca, nie je postačujúcou na jeho odlíšenie (uznesenie Súdu prvého stupňa z 2. apríla 2004, Gonnelli a AIFO/Komisia, T-231/02, Zb. s. II-1051, bod 38).

57 Nakoniec, i keď je ustanovenie prílohy I k napadnutému nariadeniu, o zrušenie ktorého žalobca žiada, spôsobilé privodiť významné hospodárske následky talianskym producentom „Tocai friulano", medzi ktorých patrí Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia, v rovnakej prílohe je uvedené úplne identické ustanovenie, ktoré sa týka „tokay pinot gris", z ktorého plynú obdobné následky pre dotknutých francúzskych producentov, pretože časové obmedzenie týkajúce sa práva používať názov odrody vínnej révy sa v oboch prípadoch vzťahuje k rovnakému konečnému dátumu (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Nederlandse Antillen, už citovaný, bod 77). Následky považované žalobcom za nepriaznivé pre talianskych producentov ho preto nemôžu individualizovať vo vzťahu k ostatným dotknutým ekonomickým subjektom.

58 V každom prípade nepostačuje, že určití jednotlivci budú určitým aktom ekonomicky dotknutí viac než ich konkurenti, aby boli považovaní za osobne dotknutých týmto aktom (uznesenie Súdu prvého stupňa z 10. decembra 2004, EFfCI/Parlament a Rada, T-196/03, Zb. s. II-4263, bod 47).

59 Okrem toho okolnosti vo veci, v ktorej bol vynesený už citovaný rozsudok Codorníu/Rada, sa v prejednávanom prípade neuplatnia. V uvedenej veci bolo žalobcovi ustanovením so všeobecnou platnosťou zabránené používať obrazovú

ochrannú známku, ktorú mal zapísanú a ktorú používal obvyklým spôsobom v priebehu dlhšieho obdobia pred prijatím sporného nariadenia, takže sa vzhľadom na výhradné právo vyplývajúce zo zápisu ochrannej známky nachádzal po prijatí tohto nariadenia v postavení úplne odlišnom od všetkých ostatných ekonomických subjektov.

60 Tak to nie je v prejednávanej veci. Zo spisu a samotných písomností predložených žalobcom vyplýva, že názov „Tocai friulano" je v zmysle právnej úpravy Spoločenstva, ako aj vnútroštátnej právnej úpravy odrodou vínnej révy, zahŕňa zemepisné označenie, ale nie určité zemepisné označenie ako také, ktoré vyplýva z práv duševného vlastníctva a ktoré z tohto dôvodu požíva ochranu. Nakoniec, Súdny dvor v čase účinnosti právnej úpravy uplatniteľnej pred nadobudnutím platnosti napadnutého nariadenia už rozhodol, že označenia „Tocai friulano" a „Tocai italico" nepredstavovali zemepisné označenie, ale názvy odrôd vinnej révy uznaných v Taliansku za vhodné na výrobu určitých akostných vín psr vyrábaných na území tohto členského štátu, zatiaľ čo maďarské vína s názvom „Tokaj" alebo „Tokaji" boli označené pomocou zemepisného označenia (rozsudok Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia a ERSA, už citovaný, body 92 a 94). Nie je však preukázané ani tvrdené, že právne vymedzenie „Tocai friulano" bolo odvtedy zmenené. Hoci región uvádza starobylosť pestovania vínnej révy „Tocai friulano" v Taliansku, jej hodnotu z pohľadu tak ekonomického, ako aj sociálneho a tiež domnelú funkciu „kolektívnej ochrannej známky", nikdy nepreukázal, že označenie „Tocai friulano" spadá medzi práva priemyselného vlastníctva, či práva duševného vlastníctva. Odkaz na vec Cordoníu je tak vo vzťahu k prejednávanej veci bez významu.

61 Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia po druhé tvrdí, že jeho štatutárnym poslaním je chrániť obchodné záujmy producentov vína „Tocai friulano" a upresňuje, že ujma, ktorú by mu spôsobilo napadnuté ustanovenie, zasiahne výhradne jeho, pretože táto vínna réva sa pestuje výlučne na jeho území. V tomto smere je namieste poznamenať, že všeobecný záujem určitého regiónu ako entity príslušnej pre ekonomické a sociálne otázky na svojom území na dosiahnutie

priaznivého výsledku pre hospodársku prosperitu tohto územia sám osebe nestačí na to, aby tento región bol považovaný za dotknutý v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES (rozsudok Komisia/Nederlandse Antillen, už citovaný, bod 69, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. júla 2004, Região autónoma dos Açores/Rada, T-37/04 R, Zb. s. II-2153, bod 118).

62 Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia po tretie tvrdí, že ako entita, ktorá má na svojom teritóriu kompetenciu vo veciach poľnohospodárstva, môže, ak to uzná za potrebné, zmeniť zodpovedajúcu vnútroštátnu právnu úpravu, a že mu podľa vnútroštátneho práva rovnako prislúcha označiť vínnu révu pestovanú na jeho území. V tomto smere postačí poznamenať, že rozdelenie zákonodarnej právomoci a právomoci vydávať podzákonné právne predpisy vo vnútri určitého členského štátu, je otázkou ústavného práva tohto členského štátu a je bezvýznamné z hľadiska posúdenia prípadného dotknutia záujmov územného celku opatrením práva Spoločenstva. V práve Spoločenstva prislúcha orgánom štátu zaistiť zastúpenie možného záujmu, založeného na ochrane vnútroštátneho práva, a to bez ohľadu na ústavnú formu alebo územné usporiadanie tohto štátu.

63 Okrem toho, výsady vydávať zákonné a podzákonné právne predpisy, ktoré môžu byť prípadne zverené určitej právnickej osobe verejného práva členského štátu, a to inej než štát, nie sú samy osebe takej povahy, aby jej priznali osobný záujem na zrušení niektorého ustanovenia hmotného práva Spoločenstva bez účinkov na rozsah jeho právomocí, pretože tieto výsady zásadne nie sú vykonávané vo vlastnom záujme osoby, ktorej sú priznané.

64 Nakoniec, pre úplnosť, tvrdenia žalobcu, pokiaľ ide o rozdelenie kompetencií v rámci talianskeho ústavného poriadku, nie sú vôbec presvedčivé, pretože sa netýkajú zvláštnej otázky právnej úpravy označovania pôvodu vín. Komisia však odkazuje bez toho, aby to bolo namietané, na rozhodovaciu činnosť talianskeho ústavného súdu,

podľa ktorej kompetencia vo veci označenia pôvodu vín patrí štátu a nie regiónom. V každom prípade bola vnútroštátna právna úprava používania názvu vínnej révy „Tocai friulano" prijatá na základe aktu štátu, konkrétne vyhláškou ministerstva z 26. septembra 2002, vneseného do spisu žalovanou.

65 Žalujúci región teda nemôže prijateľne tvrdiť, že napadnuté ustanovenie sa ho dotýka, pretože zasahuje do jeho štátom zverených právomocí.

66 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že žalobca nepreukázal, že je osobne dotknutý konkrétnym ustanovením napadnutého nariadenia, ktorého zrušenie žiada.

67 Tvrdenia žalujúceho regiónu vychádzajúce z požiadaviek účinnej súdnej ochrany a nutnosti extenzívneho výkladu článku 230 štvrtého odseku ES nemôžu tento záver spochybniť. Súdny dvor už totiž rozhodol, že požiadavka účinnej súdnej ochrany nemôže viesť k zrušeniu podmienky osobnej dotknutosti uloženú článkom 230 štvrtým odsekom ES (rozsudky Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný, bod 44, a z 1. apríla 2004, Komisia/Jégo-Quéré, C-263/02 P, Zb. s. I-3425, bod 36).

68 Napokon treba posúdiť ako neúčinné tvrdenie, ktoré žalobca odvodzuje z článku III-365 ods. 4 návrhu Zmluvy o Ústave pre Európu, pretože tento text nenadobudol platnosť.

69 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia nemôže byť považovaný za osobne dotknutý v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES ustanovením ohraničujúcim právo používať názov „Tocai friulano" k 31. marcu 2007, uvedeným vo forme vysvetľujúcej poznámky v bode 103 prílohy I napadnutého nariadenia, a žaloba ako celok musí byť preto odmietnutá ako neprípustná bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k opodstatnenosti ostatných dôvodov neprípustnosti, ktoré vzniesla Maďarská republika.

O trovách

70 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

71 Podľa článku 87 ods. 4 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Maďarská republika, ktorá vstúpila do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie, tak znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

nariadil:

1. Žaloba sa odmieta ako neprípustná.

2. **Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Komisie.**

3. **Maďarská republika znáša svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 12. marca 2007

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

H. Legal